S p e k t r u m

Říjen 2018

zpravodaj
Českomoravské rady
Svazu klubů mládež

Z činnosti našich klubů

Prácheňský soubor písní a tanců Strakonice

Prácheňské ohlédnutí za 23. Mezinárodním dudáckým festivalem

Konec srpna každý sudý rok patří ve Strakonicích již tradičně dudáckému festivalu. Tato tradice je s městem spjata již od roku 1967 a dodnes je jednou z nejvýznamnějších a nejznámějších akcí, které Strakonice mají. Ani letošní rok nebyl výjimkou a ve dnech 23. až 26. 8. se do města na soutoku Otavy a Volyňky opět sjeli dudáci z celého světa.

Pro všechny účinkující je pozvání na festival prestižní záležitostí, a tak není divu, že přípravu nikdo nepodceňuje a ladí formu již dlouho dopředu. Nejinak tomu bylo i u nás – členů Prácheňského souboru písní a tanců Strakonice. Nejenom, že zakladatel našeho souboru Josef Režný stál u zrodu dudáckého festivalu, ale navíc jsme na domácí půdě a zodpovědnost je velká. Vždy se chceme ukázat v tom nejlepším světle a ani letos to nebylo jinak. Nutno říci, že několikaměsíční intenzivní příprava se vyplatila, festival jsme si skvěle užili a předvedli divákům, že dudácká tradice ke Strakonicím neodmyslitelně patří.

Program byl velmi nabitý, různorodý a všichni si v něm mohli najít pořad podle svého gusta. Pro nás byl nejnáročnějším dnem festivalu pátek, kdy jsme se vlastně nezastavili. Maraton jsme začali v pivovaru, kam již tradičně chodíme zahrát a poděkovat za podporu i dobré pivečko. Následoval odpolední program na hradním nádvoří „Zadudej, dudáčku, jak umíš“, kde se představily jihočeské a západočeské soubory. Poté prošel městem diváky oblíbený a očekávaný průvod všech pozvaných souborů a účinkujících. Večer zahájil galakoncert a již tradiční dudácké kasací, kde přítomní dudáci žádají starostu o svolení hrát a zpívat ve městě po dobu konání festivalu. Ani letos nás starosta neodmítl, takže dudácký festival mohl propuknout naplno. Závěr dne patřil nočnímu vystoupení na scéně u pivovaru, kde Martin Rusek – člen Prácheňského souboru, dudák, režisér a moderátor v jedné osobě – připravil rozverný pořad „Alou vivat, budem pívat“. V něm zazněly pijácké písničky v podání chodských a strakonických muzikantů a publikum bylo nadšené.

Velký ohlas mělo také sobotní vystoupení s názvem „Komu se nelení, tomu se zelení“ na strakonickém hradě, který režírovala Irena Novotná a byl určený místním souborům, muzikám a dudákům. Zde jsme se představili zcela novým pásmem „Sedláci“, kde byly zapojeny všechny složky souboru – pěvecké, taneční i muzikantská, Je to opravdu povedené číslo, které po nějaké době oživilo náš repertoár. Rovněž u diváků sklidilo úspěch, a troufám si tedy říci, že i v budoucnu se stane často zařazovaným pásmem v našich vystoupeních.

Prácheňáci nechyběli ani na dudáckém bále, kde se již tradičně vyučovaly tance z různých koutů světa. A neděle patřila opět průvodu městem a také závěrečným

galakoncertům, kde se všichni účinkující na další dva roky rozloučili s diváky i se Strakonicemi.

Jsem moc ráda, že již dvacet let mohu být členkou věhlasného Prácheňského souboru písní a tanců Strakonice, a že tak mohu společně s partou skvělých lidí zažívat tu jedinečnou atmosféru dudáckých festivalů. Už teď se těším na další setkání při 24. Mezinárodním dudáckém festivalu v roce 2020.

Na viděnou ve Strakonicích.

Šárka Kůsová

Prácheňský soubor

Keramický klub Radošovice

V letošním roce jsem velkou pozornost věnovala předškolním dětem. Zkoumala jsem u nich rozvoj tvořivosti, představivosti a fantazie pomocí keramické hlíny. Ale opět se k nám vracely i děti ze základní školy. Během roku jsme uspořádali několik tvořivých dílen pro rodiče a širokou veřejnost.

Druhý červnový víkend jsme znovu pořádali Den otevření přírodní zahrady, který je již tradičně spojován s keramickým tvořením. Tato akce se koná každý rok v rámci projektu Víkend otevřených zahrad, do něhož je zapojeno na 200 přírodních zahrad po celé republice.

Naši zahradu a keramické výrobky si přišlo letos prohlédnout na sto obdivovatelů. Děti z mateřské školy si připravily bohatý a úsměvný program. Nechybělo ani bylinkové občerstvení anebo ukázka včel. V tvořivých dílnách se malovaly mandaly na kameny, míchal se bylinný koktejl a v neposlední řadě se dokonce vyráběla i přírodní mýdla.

Během celého odpoledne probíhala zároveň keramická dílna. Malí i velcí keramici si mohli vyzkoušet práci s různými druhy hlíny. K dispozici měli sádrové formy, vykrajovátka a různá tvořítka. Bylo báječné sledovat, jak si mnozí, z počátku někdy i nedůvěřivě, hlínu osahávají a pomalu se s ní seznamují. Za krátkou dobu jim však pod rukama začala vznikat kouzelná a originální dílka.

Keramické výrobky dětí jsou stále vystaveny v přírodní zahradě v Radošovicích. Tímto vás již nyní zveme na další ročník Víkendu otevřených přírodních zahrad i na naše keramické tvoření.

Za keramický klub Karla Schusterová

Keramický klub šneci

Keramika v záhonu

Mladí strakoničtí dudáci

Mladá dudácká muzika ze Strakonic uskuteční každý rok asi třicet vystoupení. Nestává se výjimečně, že po několika týdnech nečinnosti se najednou nakupí několik vystoupení naráz. Říkáme tomu "dvoják" nebo "troják".

Bylo tomu tak letos v červnu. V sobotu 23. června jsme odjížděli ze Strakonic hned brzy ráno. Naložili jsme své instrumenty do dodávky a vyrazili směrem do Maděrovky u Sepekova. Čekalo nás tam hraní na pravé jihočeské svatbě. Polovina svatebčanů však byla z Německa, a tak jsme i my mohli jednou obdivovat krásu krojů, tentokráte bavorských. Na svatbě panovala velice příjemná atmosféra a dudácká hudba dobře dokreslovala ráz českoněmecké lidové veselice.

Úderem 14. hodiny jsme však začali rychle balit své nástroje. Následoval tříhodinový přejezd do severočeské Mošnice u Litoměřic. Opět svatba. V příjemném prostředí venkovského statku nás přivítala nevěsta v prácheňském kroji a ženich v kroji brněnském. Právě z těchto oblastí novomanželé pocházeli. Když jsme zahráli k tanci a poveselili se se svatebčany, uložili jsme se ke spánku do dodávky. Vidina nočního přejezdu do německého Bad Salzungenu nás doslova ukolébala.

Na hotel v Bad Salzungenu jsme přijeli asi ve 3 hodiny ráno. Sotva jsme se svlékli z krojů, už zvonil budíček a oblékali jsme se do krojů znovu. Rychle na snídani a poté do průvodu. Následoval hodinový koncert na náměstí.

Byl to hodně náročný víkend, ale stálo to za to. Nyní se však musíme soustředit na další aktivity. V průběhu podzimu 2018 musíme vyhovět dvěma objednávkám. Český rozhlas Praha a Jihočeské folklorní sdružení si u nás objednaly nahrávky jihočeských lidových písní. Teď tedy veškerá naše činnost směřuje k přípravám. A jakmile dovršíme natáčení v rozhlasu, budeme už trénovat koledy. Na náš vánoční koncert zvu srdečně všechny čtenáře, a to 22. prosince 2018 do kostela v Řepici u Strakonic.

Za MDM Strakonice Patrik Ředina

Mladá dudácká muzika

Mladá dudácká muzika mapa turné

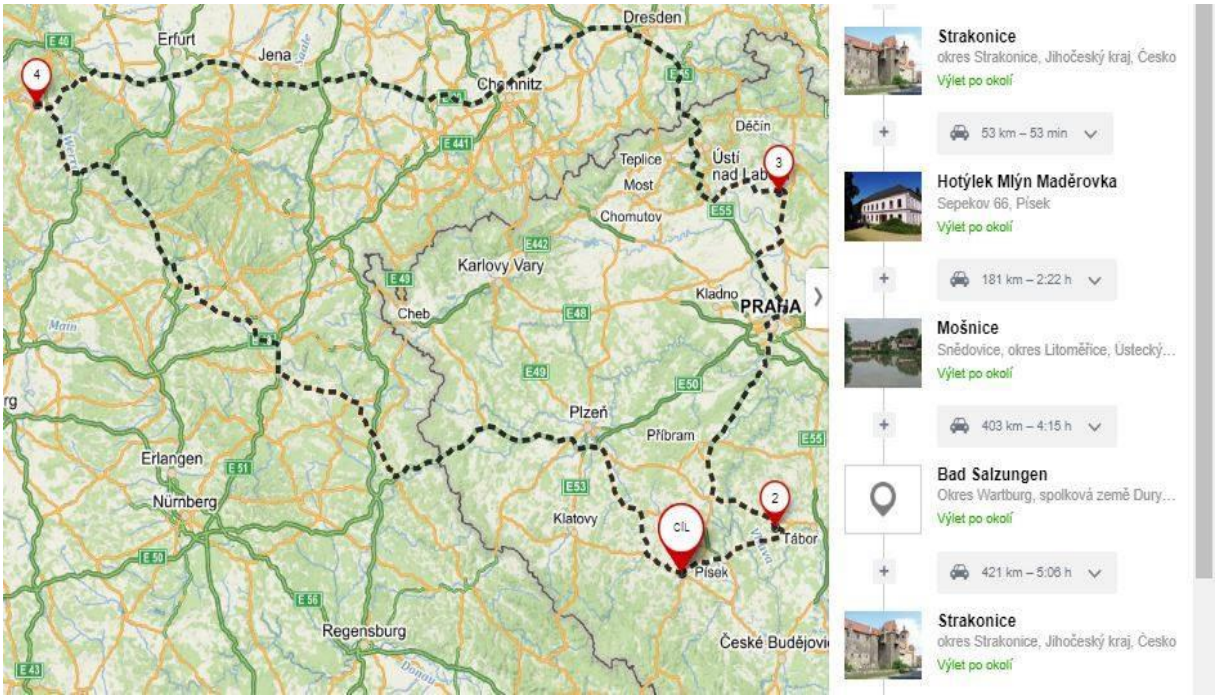

SAL

13. LOUTKÁŘSKÉ LETNICE 2018 PŘEROV 11.,12 .a 13.5. 2018

Celostátní přehlídka amatérských loutkových divadel se konala již po třinácté tak jako vždy se sešli loutkáři z celé republiky na dvou místech a to nejdříve v Rakovníku, kde hrálo celkem pět souborů a u nás v Přerově, kde se přehlídka pravidelně pořádá již od roku 2002. U nás si zahrálo celkem 9 souborů.
V pátek jsme uvítali u nás vzácné hosty Mirku a Matěje Kopeckého a též Pavla Maška se Sońou Maškovou, kteří jsou uznávanými a známými výrobci loutek v České republice.
Prvním představením naší přehlídky v pátek byla pohádka **KAŠPÁREK, PRINCEZNA A DRAK**. Toto představení si u nás zahrál soubor loutkového divadla**“ PRONITKA“** Sokola Prostějov.
Soubor se ve své hře snažil zahrát veselou pohádku s marionetami, které jsou velmi těžké na vodění a tady má soubor jistě ještě rezervy a my se jim snažíme v tomto pomoci. Odměnou jim jistě byl velký potlesk a reakce dětského publika, které se skládalo převážně z žáků ZŠ ze školních družin jejich spontánní reakce přesvědčila naše hosty, že jejich pohádka zaujala vtipem i textem.
Večerním představením pro dospělé publikum byla komediální vtipná hříčka v hanáckém nářečí s názvem. „**O ZHNILÝM LOJZKOVI aneb PRVNÍ HANÁCKÉ KOSMONAUT“.** Tu si u nás zahráli **KAŠPÁRKOVI KAMARÁDI** soubor loutkového divadla Sokola Olšany u Prostějova.

Tato vtipná hříčka si získala od začátku velkou pozornost diváků. Její pojetí a vyjádření netradičního děje i ztřeštěné nápady využití známých ruských častušek a neobvyklá spojení životních situací si zaslouží pochvalu. Marionety z Olšan diváky rozesmály, rozezpívaly a potěšili i svým neobvyklým podáním v hanáckém jazyce.
Sobotní ráno se vždy jeví jako vhodný čas k slavnostnímu oficiálnímu zahájení přehlídky, kterého se účastní zástupci města, kraje, Sokola i Župy sokolské Kratochvílovy, Nipos Artamy a pozdrav nám od paní senátorky Jitky Seitlové přinesla i její asistentka.
Prvního sobotního představení se pak ujal náš domácí soubor **„PŘEROVSKÝ KAŠPÁREK“** loutkového divadla Sokola Přerov. Divákům jsme zahráli letošní premiéru **O CHYTRÉ PRINCEZNĚ.**
Pohádku jsme zahráli s marionetami z dílny pana Maška, které byli pro tuto pohádku dle našeho přání speciálně zhotoveny. Podobají se řezbovaným loutkám s detaily v obličejové části a ladilo i oblečení loutek dle našich speciálních požadavků. Soubor si zahrál inscenaci pro menší děti s chutí i s nadšením.
Novým souborem, který se u nás představil, byl loutkový soubor **“KLUBÍČKO „** ze Zábřehu na Moravě. Přivezli k nám pohádkový pořad **O LOUTKÁCH.**
Tento pak pojali jako naučný program s představováním typů loutek, se kterými se v loutkových divadlech můžeme setkat. Toto představování pak prokládali živými pohádkovými výstupy s písničkami. Představení zaujalo, mělo spád a také diváci odměnily interpretky velkým potleskem.
Soubor z Rakovníka **„PŘED BRANOU“** přivezl pohádku **KAŠPÁREK A ČERTI.**
Tak jako vždy k nám rakovničtí přivezli skvělou zábavu s živáčky, marionetami a vtipným textem i písněmi naživo. A také jako vždy se bylo na co dívat. Mnohé soubory si můžou od nich načerpat také velkou inspiraci pro svá představení.
S varietním vystoupením za námi přijel soubor **„ ŠPALÍČEK “** z Plzně.
Posledním vystoupením sobotního dne bylo varietní vystoupení našich přátel z Plzně.
Viděli jsme to, co loutky dovedou aniž by promluvily. Kašpárek pak vtipně spojoval všechna vystoupení a bylo se na co dívat. A také se zde ukázalo vodičské umění marionet v neobvyklém projevu. Jedním z nejhezčích vystoupení byl tanec baletky, ale smích vzbudili i klauni a obdiv patřil všem loutkám a jejich vodičům.
Večer jsme vyplnili zajímavostmi z historie všech hrajících souborů a besedou o rodu Matěje Kopeckého samotnou legendou a našim dlouholetým kamarádem Matějem. Dále jsme souborům promítly pak filmovou vzpomínkou na vystoupení našeho souboru v senátu v Praze před deseti lety.
Později večer se nám vydařilo přátelské posezení a popovídání u táboráku.
Loutkové divadlo souboru z Prahy **„JISKRA“** si u nás zahrálo tradičně netradiční pohádkovou **POPELKU .**
Loutkový koncert předvedla pak v neděli ráno Jiskra z Prahy. Popelka byla ukázkou vyspělého vodičského umění i hereckého mluveného projevu. V textu se objevily komické situace, zajímavé a překvapivé prvky i dvojrole v herecké řeči. Hezkou a nezvyklou atmosféru utvářely i masky na obličejích herců a postava víly

živáčka, která posouvala děj a pomáhala nejen Popelce. A tak kamarádům z Prahy musíme za jejich výkon i vtipné a vynikající představení poděkovat.
Loutkový soubor **„KACAFÍREK“** z Chrudimi k nám přivezl zajímavé představení **TŘI /NE/ZNÁMÉ BAJKY.**
Jednoduchou a zároveň působivou inscenaci přivezli chrudimští. Maňásky a loutky i kreslená verze pohádky to vše spojovalo toto pěkné a poučné představení. Bylo důmyslně připraveno a s živými herci ve spojení s loutkami se to vše chrudimským podařilo příjemně skloubit. Publikum se podařilo zaujmout i poučit a potlesk nás všech si právem zasloužili.
Poslední vystoupení se odehrálo v režii souboru **„SRDÍČKO“** z Vysokého Mýta s názvem **JAK KAŠPÁREK VYLÉČIL LUCIFERA .**
Přehlídku pak uzavíral soubor z Vysokého Mýta. Ten hraje s marionety a jejich předností jsou velmi pěkné kulisy od jejich člena Viktora Čápa, které pohádce dodávají tu nezaměnitelnou pohádkovou atmosféru. Soubor si pak s chutí sobě vlastní zahrál pohádku, která se právem dětem líbila.
A na závěr se můžu přidat zajímavost-skoro ve všech pohádkách se letos nám objevili čerti zlí, líní i hloupí, ale vždy všechno dobře dopadlo. Kašpárek a dobré pohádkové bytosti si vždy s nimi poradily.
A pokud se ve hrách čerti neobjevili, vždy se bojovalo s drakem s lidskou pýchou a také s hloupostí si poradili i naši zvířecí kamarádi a umění též vodičské se ukázalo jako nezbytná součást všech nejen varietních vystoupení.
Tentokrát byla divácká účast menší, protože se v Přerově souběžně konaly další dvě velké akce pro děti a také nádherné počasí lákalo do přírody. Přesto však bylo divadlo zaplněno nejen účastníky přehlídky ale i našimi věrnými příznivci z řad dětí i dospělých.
Závěrem bilance-jako vždy se setkalo na naší přehlídce kolem 120 amatérských loutkářů z celé republiky.
Přehlídka opět splnila vše, co loutkáři potřebují. To je výměnu zkušeností, další inspirace herní činnosti s možnosti porovnání si toho co hrajeme na svých vlastních scénách s tím, co hrají naši přátelé z amatérských loutkových divadel v celé naší zemi.
A tak se už se všichni těšíme na příští rok, kde se zase setkáme se sokolskými loutkovými soubory.

SAL

SAL

O letošním Setkání na Blatech

Jihočeský Ševětín se v sobotu 8. září 2018 opět slavnostně naladil, aby přivítal všechny, kteří přišli strávit odpoledne s lidovým tancem a lidovou písničkou. Již z pozvánek a plakátů bylo jasné, že i letošní Setkání na Blatech přinese nejen kvalitu folklórního umění, ale také organizačně perfektně zajištěný servis pro spokojenost účinkujících, diváků, hostů i organizátorů samotných.

Nádherně vyzdobený farský dvůr a příjemné zářivé počasí se sluneční oblohou vítalo první návštěvníky již kolem 14. hodiny. Hemžení krojovaných s kulisou dovedných rukou lidových řemeslníků, stánky s občerstvením a viditelně dobrá nálada dávaly příslib, že si zde nejen milovníci folklóru přijdou na své.

První lidové písničky zazněly již v 15 hodin z repertoáru souboru Plzeňský MLS, který tak příjemně vyplnil časový prostor před hlavním programem. Konferenciéři po nezbytných úvodních náležitostech a výčtu finančních podporovatelů uvedli domácí Blaťácký soubor písní a tanců ze Ševětína. Pásmo Namlouvání doprovázela dudácká muzika, která je dlouhá léta nezbytnou součástí souboru. Třpyt penízků na krojích oslnil první divácké řady a krása blatských krojů dala na chvíli zapomenout všedním starostem. K tomu přispěly svým vystoupením i děti z Blaťáčku, které zaplnily pódium v hojném počtu a svým choreograficky náročným vystoupením potěšily určitě nejen své přihlížející rodiče. Dětské pásmo Pastva si užívali nejen děti, ale i dospělí, na jejichž tvářích bylo vidět stopy radosti i dojetí z pocitů, kdy se možná na chvíli vrátili do svých dětských let.

Blatské kroje ve svém vystoupení předvedl i obnovený Blaťácký soubor Vlastiboř z Táborska včetně generace těch nejmenších, tanečně se blýskl českobudějovický folklórní soubor Furiant a posledním pásmem tanců se rozloučil Chodský soubor z Mrákova. Závěr patřil opět Plzeňskému MLSu, jejichž píseň Na rozloučení přizvala na jeviště všechny vystupující ke společnému zpívání. Když se postupně přidali i ostatní na farském dvoře, doznala atmosféra upřímné radosti a společného folklórního nadšení vrcholu.

Tato krásná tečka uzavřela hlavní část folklórně rozmanitého a velmi zdařilého programu. Utichající švitoření během podvečerního posezení i doznívající tóny lidových písní dávaly signál, že je potřeba se loučit. Ale teprve až balení stánků a vkrádající se soumrak předznamenaly, že je opravdu čas jít spát. Poslední členové ševětínského souboru ještě organizačně zajistili celý prostor a farský dvůr postupně zahalila tma do své každodennosti.

Byla to krásná sobota, díky Bohu. A co na úplný závěr? Poděkovat všem a těšit se, že se v Ševětíně sejdeme znovu. Přejme si, aby neutuchalo folklórní nadšení lidí a aby se i nadále uchovávaly tak vzácné národní tradice českého folklóru. To ševětínští „Blaťáci“ umí. Městys Ševětín zastřešoval celou akci a může být na svůj

soubor jako jeho zřizovatel právem pyšný. Tak tedy na viděnou na příštím Setkání na Blatech.

Za Blaťácký soubor Ševětín

Jitka Lidralová

Ševětín

Ve světě čar a kouzel Harryho Pottera

Letošní tábor jsme zahájili nástupem do Bradavického expresu, který nás odvezl na náměstí Drahňovic. Seběhli jsme do údolí Křešického potoka, kde se už dlouhá léta nachází naše tábořiště. První večer proběhlo slavnostní zařazování do jednotlivých kolejí (skupinek). Na hlavu jsme dětem posadili Moudrý klobouk, který přesně věděl, jestli se lépe hodí do Nebelvíru, Zmijozelu nebo Mrzimoru. Vedoucí na sebe vzali podobu bradavických kouzelníků (učitelů).

Další dny se malí kouzelníci naučili nejrůznějším kouzlům, vyrobili si své první kouzelnické hůlky a košťata, na kterých se záhy naučili létat a hrát kouzelnický sport Famfrpál. S různými profesory se učili nejrůznějším dovednostem, jak se přeměnit ve zvíře, jak namíchat správný lektvar, jak se bránit zlé magii nebo poznávat rostliny v okolí. Pomáhali domácímu skřítkovi v kuchyni s přípravou jídel nebo se zatopením v kamnech či brutaru. Nechyběly ani základy první pomoci, kdy se naučili nejen obvázat se všemi různými způsoby, ale především jak správně a rychle přivolat pomoc a jak člověku, který má potíže, nejlépe pomoci.

Při noční bojovce prokázali svou statečnost. Přeci jenom není nic příjemného vzbudit se uprostřed noci, když je všude tma a zima a nejraději byste se hned zavrtali do vyhřátého spacáku. A ještě k tomu všemu projít začarovaným bludištěm, které na malé kouzelníky čekalo v lese v rámci soutěže o Ohnivý pohár.

Zhruba v polovině tábora děti čekalo zpestření. Výlet do nedaleké Sázavy, kde se tradičně koná pouť. Děti tak zažily jeden den úplně jinak. Mohly se vyblbnout na kolotočích, atrakcích, nacpat se sladkostmi a vydat se na poněkud náročnou cestu zpět do tábora. Všichni byli šťastní, ale také unavení, proto je cesta náročná hlavně pro nás, pro vedoucí. Snažit se všechny zabavit a celou cestu zpívat písničky a vyprávět si vtipy vede k tomu, že po návratu jsme vždycky vyčerpanější než děti. Ale stojí to za to, všechny to pokaždé moc baví, a od toho tam přeci jsme.

Vzhledem k tomu, že se nacházíme v přírodě, můžeme tak dětem vyrůstajícím ve městě ukázat něco trochu jiného, než na co jsou zvyklí z domova. Naučit je, jak

obstarat dřevo na topení v kamnech, jak dřevo naštípat, nařezat a jak s ním potom zatopit v kamnech, brutaru a nebo z něj vytvořit táborák, kde se večer rádi sejdeme, zahrajeme na kytaru, zazpíváme a především při chladnějších večerech zahřejeme.

Neochudili jsme děti ani o kreativní činnost. Vyráběli jsme si své patrony (sošky zvířat, které nás ochrání před těmi zlými kouzelníky), kreslili jsme kouzelné tvory, například Baziliška, Kentaury apod., jedním z úkolů bylo také secvičit scénku, jejíž součástí musely být nejrůznější předměty, hrábě, provázek a další věci, které spolu nijak nesouvisí, a bylo jen na dětech, jak se s tím poperou. Musím říct, že skvěle, každá scénka byla originál, a to velmi vtipný originál.

Celý táborový program byl zakončen celodenní hrou, honem za viteály, kdy naši malí kouzelníci museli najít všechny části rozpolcené duše (viteály) toho nejhoršího a nejzlejšího kouzelníka. Zachránili tak Bradavickou školu čar a kouzel. Byli za to řádně odměněni tzv. pokladem. Každý dostal balíček s odměnami, sladkostmi a upomínkovými předměty. Po splnění všech úkolů a záchraně světa čar a kouzel nám nezbývalo nic jiného než nastoupit na Bradavický expres a nechat se odvézt do Prahy, domů.

Na závěr se patří dodat, že to byl jakoby již náš 29. tábor v Zapomenutém údolí a že byl podporován Českomoravskou radou SKM.

Eliška Krbcová alias Zlatoslav Lockhart

WERICHOVCI * K l u b d o b r é n á l a d y * PRAHA

MINI ZPRAVODAJ 2018/2019

MINI ÚVODNÍK

Nevím, jak vy, ale já mám pocit, jakoby ty letošní tropy prodloužily prázdniny. Neutíkalo to tak, jako jiné roky. Doufám, že jste si toho léta v každém případě jaksepatří užili a že možná už zase pokoukáváte po kulturních nabídkách na září a další měsíce. K těm nabídkám se připojí také náš Klub dobré nálady; něco vymyslíme, něco doporučíme. Budeme zvát zajímavé hosty do Werichovy vily, pokud nás tam budou i nadále chtít, budeme se scházet v Centru sociálních služeb v Řepích, připravíme opět výlety a můžeme si domluvit i kratší vycházky. Zkrátka, jedeme dál! A ať nám ta sezóna 2018/2019 přinese hodně hezkých a veselých zážitků.

CO SE CHYSTÁ

* 10. října * Werichovské potkávání / notování ve Werichově vile. * 24. října * Setkání v Centru sociálních služeb.

A KDE JSME SE POTKALI

* První týden v červenci jsme si krásně užili Krušné hory s turistickou péčí Petra Hamšíka a jeho asistentky Jarmily. Bylo teplo (někdy až moc), kdo nechtěl, zůstal na Mariánské a hledal houby (rostly, rostly!) a jako vždycky jsme toho viděli hodně. Měli byste příště jet s námi.

* Druhý víkend v srpnu jsme zase v plném počtu (30 vodníků a Rusalek) připravili pro děti vodnickou Čochtanovu Třeboň, letos už po jednadvacáté. Startovní branou Pohádkového světa prošlo přes 200 pulců, plus dospělí. Měli jsme z toho radost, bylo veselo a v sobotu jsme si stihli i zazpívat s Pavčou a Luďkem.

* Na 28.8. jsme dostali termín na návštěvu ekofarmy Čapí hnízdo (pro skupiny mají stále obsazeno). Můžete se tam vypravit samozřejmě i jednotlivě, ale neuvidíte, co jsme viděli my jako skupina a neuslyšíte velmi zajímavý a fundovaný výklad paní (slečny?) průvodkyně. Opravdu perfektní zážitek. Spousty zvířátek, zajímavé prostory budov, hezká okolní příroda. Od listopadu tam bude rekonstrukce, ale na jaře zase obnoví provoz. Nedejte na předsudky a zajeďte si tam. Uvidíte, že to stojí zato.

CO SE NEVEŠLO Mělo to být takové malé čtení na prázdniny, ale čas a různé okolnosti nedovolily dotáhnout úmysl do konce. Tak aspoň kousek si přečtěte teď dodatečně, i když už to je čtení na uvítání nové klubové sezóny.

Eva Gutová

Vydává
SKM ČMR, Spolek
zapsaný ve spolk. rejstříku vedený Městským soudem v Praze
oddíl L, vložka 13685, IČ: 693 68 813
Teplická 280/20, 190 00 Praha 9
Neprodejné, určeno jen pro vnitřní potřebu SKM